

مامۆستا کریکار

یادی به در

یادی بہدر

ماموستانا کریکار

یادی بهدر

وتاری: ماموستا کرئیکار

نوو سیننه وهی: زانکووی زادی

سالی: ۲۰۲۰ز- ۱۴۴۱ک

زانکووی زادی بهدر

مالپه ری زادی

www.zadyreman.com

فهبیسبووک

www.fb.com/zadyreman

تویتهر

twitter.com/zadyreman

ئیمه ییل

Zadyreman@gmail.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنِ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ لَهُ، وَمَنْ يَضِلُّ فَلَا هَادِيَ لَهُ. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ؕ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾

﴿١١٢﴾ آل عمران: ١٠٢

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً ؕ وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ ؕ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ

كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ﴿١﴾ النساء: ١

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ؕ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧١﴾﴾

عَظِيمًا ﴿٧١﴾ الأحزاب: ٧٠ - ٧١

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

پیشہ کی:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

له زوربهی سآله كانی رابردوودا ههر كات كه رۆژی
حه قدهی ره مه زان هاتووه ته پیشه وه جه نابی مامۆستا
كریكار - خوی گه و ره له زیندانی تاغوتان رزگاری
بكات- یادی ئەم رۆژهی به باس کردنی
غه زای «به در» بهرز و گه و ره راگرتووه بۆ ئەوهی زیاتر
موسولمانان به ره جیهاده كه ته شجیع بكات و بۆیان روون
بكاتوه كه سهركه وتنی ئیمانداران ته نیا له دهستی
به توانای پهروه ردگار دایه و تویشهی ته قواکاری و نه ترسی
و وزه به رزی ئەو یته. مامۆستا هه موو سالیك له یادی
به دردا زیاتر له جارن ده رسی جیهاد و ئازایه تیمان فیڕ
ئه كات و به باس کردنی ئایه ته پیروژه كانی سووره تی
ئه نفال دله كانمان ئە جوولینیت. ته سویره كانی مامۆستا له

یادی به در ئه وهنده جوان و تیر و توخن که بیسه ره هست
ئه کات خۆی به چاوی خۆی دیمه نه کان ئه بینیت. ئه گهر
چی جه نابی مامۆستا ره مه زانی سالی ۲۰۱۷هـ ی به باسی
چیرۆکی سهیدنا موسا - دروودی خوی له سه ره بیته -
ئیختیساس دابوو به لام له رۆژی حه قدهی مانگا
ههروه کوو جارن باسی یادی به دری کرد و له رۆژی
۱۸هـ دا درێژهی دایه باسی چیرۆکی سهیدنا موسا. ئه م
نامیله که یه به رده ست باسی یادی به دری هه مان ساله که
به پشتیوانی خوی گه و ره به ئیزنی خودی مامۆستا
ویدیۆ که بیان کرد و ته نووسراوه و پیشکەشی ئه که یه. له
خوی گه و ره بۆ هاوتا ئه پارێینه وه بیکاته مایه ی خیر بۆ
هه موو ئیپانداران و هۆیه ک بۆ زیندوو بوونه وه ی روو حی
جیهاد له ناو موسولمانانی کوردستاندا. ههروه ها دهستی
پارانه وه به ره و ده رگای پهروه ر دگار بهرز ئه که یه وه که
مامۆستای ئازیز و نه به زمان له زیندانی تاغووتان و
دلچلکتنان رزگار بکات؛ ئامین.

یادی به در

یادی به دره یادی روژیکى زور میژووییه، روژی
رووداویک که مهجرای ریژهوی میژووی گوری،
موسولمانان و یاوه رانی پیغه مبهری خوا - علیه الصلاة
والسلام- خویمان کو کرده وه بو ئه وهی بچنه سه ر
کاروانیک، کاروانی قوره یش که له شامه وه ئه هاته وه
به ره وه مه ککه هه زار خوشترو سی بو چل پیاوی له گه لا
بوو، سهروهت و سامانی زوری قوره یشی تیا بوو؛
تهنانهت ئه لاین مالی دهوله مند نه مابوو که باریکی له
خوشترا نه نه بوو بیت پیغه مبهری خوا - علیه الصلاة
والسلام- هه واله که ی پی گه یشته وه کوو ئه بوو ئه ییوبی
ئه نساری- خوی لی رازی بیت - ئه گپرتته وه وه ئه فهرمویت
که هه واله که گه یشته به پیغه مبهری خوا - علیه الصلاة
والسلام- فهرمووی با برۆین خوی گه وره وه عدی یه کییک
له دوو سه رکه وتنی پی به خشیوم را نه وه ستا هه تاکوو

ھەندىك سەھابە ئەسپە كانيان ئەھىننەوہ لە دەشت و دەر؛
 كە رى كەوتن دوو ئەسپ و ھەفتا ھۆشترىان پى بوو
 ژمارەيان ۳۱۴ بۆ ۳۱۷ كەس بوو رۆيشتنە دەرهوہ لە شار
 تاوہ كوو بتوانن ريگا لە كاروانە كە بگرن. كە
 پيغەمبەرى خوا - عليه الصلاة والسلام- نزيكى بەدر
 بوويەوہ دوو كەسى نارد سوراغى ئەو ناوچەيەى بۆ بگرن
 و دوو كەسە كە گەرانەوہ، لەو سەريشۆ ئەبووسوفيان
 كە براييكي بە كرى گرتبوو كە ھەوالى ئەو ناوچەيەى
 بداتى كەبرا گەرايەوہ بۆ لای ئەبووسوفيان و وتى بەس
 دوو كەسم بينى ھاتن لەو بيرانە ئاويان ھەلگرت و
 رۆيشتن. ئەبووسوفيان شارەزا بوو يەكسەر رۆيشتە
 شويى دوو كەسە كەو ھۆشترە كانيان، پشقلى
 ھۆشترە كاني شكاند و يەكسەر وتى ئەمانە لە مەدينەوہ
 ھاتوون و ھى موھەممەدن! ئەو كاتە يەكسەر ريگاي
 كاروانە كەى ھەموو گۆرى رۆيشت بەرەو دەرياي سوور
 و بە كەنارى دەرياي سوورا تىپەر بوون و رۆيشتن،

یه کیکیشی به کری گرت که ناوی زه مزه می غیفاریه که
 پرواته وه بو ناو مه ککه و هاوار بکات. زه مزه می غیفاری
 دهنگی زل بوو، لووتی خوشره که ی بریندار کرد وه کوو
 ته تک کردن و هاواری کرد له خه لکه که و وتی: وهرن
 بگه نه فریای کاروانه که تان سهروهت و سامانتان
 موحه ممه د هه مووی برد؛ ناگایشی لی نیه له و لاه
 نه بوو سوفیان کاروانی رزگار کردووه! قوره شیش هه موو
 ئیساره بوون و زور تووره بیان نواند! له وه که موحه ممه د -
 علیه الصلاة والسلام- گه یشتووه ته نه و حاله ته ی که بیته
 سه ر کاروانه که یان و ریگای شامیان لی بگریت له بهر
 نه وه هه موو خویمان کو کرده وه. جا هه موو مالیک نه بوایی
 نه فه ریگ بنیریت یان نه بوایی یه کیک به کری بگریت و
 بینیریت به م شیویه نه وانیش هه زار و سیانزه تا هه زار و
 چوارده که س هاتنه دهره وه بو شهر، هه موویان سواره بوون
 و خوشری زیاده شیان پی بوو، روژی نو بو ده خوشریان
 سه ر نه بری و نه یانخوارد؛ جگه له وه هه ر دوو که س

حۆشتریکیان هه لگرتبوو واته حۆشتریکی زیاده بۆ ئه وهی
 که کهل و پهل و تفاقى شهريان بۆ هه ل بگریت.
 ساحه ییکی موهممه و رووداویکی سه رسوور هینه ر ئیستا
 روو ئهدات! له لاییکه وه پیغه مبه ری خوا - علیه الصلاة
 والسلام - ۳۱۴ کهسی له خزمه ته یا و هاتوون بۆ ئه و
 کاروانه؛ هه و الیشیان هه یه که کاروانه که سی بۆ چل
 کهسی له گه لا بیّت! له و لایشه وه هه زار و قوسوور کهس
 به هه موو تفاقى شه ر و به ئیراده و پلانی شه ره وه هاتوون
 بۆ روو به پروو بوونه وه! پیغه مبه ری خوا - علیه الصلاة
 والسلام - که زانی کاروانه که له ده ست ده رچوو پرسى به
 سه حاییه به پرژه کان کرد؛ فه رمووی: راتان به چیه؟
 ئه بووبه کرى سددیق هه ستا و قسه ی جوانى کرد و
 فه رمووی له گه لتین و له خزمه تتاین. سه یدنا عومه ر
 فه رمووی هه رچی جه نابت ره ئیت له سه ره ره ئیمان له
 سه رییه تی. پاشان میقدادی کورى ئه سوهد هه لسا و
 فه رمووی ئه ی پیغه مبه ری خوا ئه گه ر ئه مر بفه رمووی تا

بهرکه لغه ماد که له یه مهنه به شه ره شمشیر له خزمه تتا
 ئه پۆین! دوایی هه ر فهرمووی: خه بهرم بده نی راتان چیه؟
 ئه و جا سه عدی کوری موعاز هه ستا که له ئه نساریه کان
 و خه زه ج بوو، فهرمووی: ئه ی پیغه مبه ری خوا وه لاهی
 ئیمه له خزمه تتاین و ئه گهر له ناو به حرا بمانبه ی
 ته ره ددودی لی ناکه یین و دوودلی و راری ناکه یین و دیین
 له خزمه تتا! پیغه مبه ری خوا – علیه الصلاة والسلام- زوری
 پی خوش بوو موژده ی دانی که خوا ی پهروه ردگار موژده
 و وه عدی داوه تی که یه کیک له دوو شته که ی تووش
 ئه بیته له و دوو به ره مه چاکه؛ یان ده ست گرتن به سه ر
 کاروانه که یا یان سه رکه وتن به سه ر ئه و له شکره یا که له
 مه ککه وه هاتووه! به لام هه ندیک له سه حاییه کان
 دلنیگه ران بوون، له بهر ئه وه ی ئه وان له ئه سلدا بو ئه وه
 هاتبوونه ده ره وه که پرۆن بو کاروانه که بۆیه تفاق ی
 شه پریان به و شیوه یه نه هینابوو و ئاماده ی ئه و شه ره ییش
 نه بوون که بووه به تووشیانه وه، هه زار و قوسوور که س به

حيقد و قينيكي زوره وه هاتوون و هه تاكوو ئەم ساته
 وه ختهيش هه ر قورهيش بالادهست بووه و هه ر موسولمانى
 چه وساندوو هه ته وه! ئيستا ئەم ۳۱۴ موسولمانه نه داره
 رووبه رووى ئەم قووه ته گه ورهيه نه بنه وه كه بو شه ريش
 هاتوون له كاتيكا ئەمان بو شه ر نه هاتوون! پيغه مبه رى
 خوا - عليه الصلاة والسلام - له نزيكى يه كه مين كانياوى
 به دره وه وه ستابوو مونزير پيى فهرموو: ئەى پيغه مبه رى
 خوا ئەمه شوينيكه كه خواى گه وره فهرموويه تى لي ره بين
 يا ئەمه نه خشه دانانى جهنگه و ئەشى بيگورين؟ فهرمووى
 ئەشى بيگورين! ئيجا مونزير فهرمووى: ئيمه با بچينه
 ئەوه ل كانى، ئەوه ل بيري به در و ئەمانى كه پر
 ئەكهينه وه بو ئەوهى ئيمه ئاو له ده ستانايىت به لام ئەوان
 ئاويان نه بيت و هيچيان دهس نه كه ويىت! وايان كرد و
 پشتيشيان كرده خور بو ئەوهى جيسميان گه وره تر
 ده رچيىت؛ ئەمان كه لي ره وه هوجووم دين بچووك ديار ئەبن
 و ئەوان گه وره ديار ئەبن به حوكمى تيشكى خوره كه!

ئینجا خوی پەرورددگاریش له سورەتی ئەنفالا باس لەو
ئەکات کە چۆن هەموو ئامادە کردنە کە ی جەنگە کە له
لایەن خۆیەو بوو؛ خوی گەورە ئەفەرموی:

«كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنَ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ
لَكَارِهُونَ» [الأنفال: ٥]. « أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنَ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ »:

خوی پەرورددگار تۆی له مالهوه هیناوتە دەرەو؛ گومانی
تیا نیە ئەمە حەققە و ئیرادە ی خوی پەرورددگارە،
مەشیئەتی ئەو، فەرمانی پێ کردووی و ئیرادە ی وابوو کە
تۆ بییتە دەرەو له مالهوه. بە حەققیش ناردووتی. « وَإِنَّ
فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ »: کۆمە لێک له موسولمانان
حەزیان بەمە نەئە کرد چونکە ئەیانبینی حالەتە کە
حالەتیکی خراپە؛ ورە ی بەرز ی ئەوێت! جا لێرە یا خوی
پەرورددگار وە کوو گلەیی کردن گلە بیان لێ ئەکات؛ بۆیە
ئاوا بۆیشیان روون ئەکاتەو کە هەموو زەمینە ی
رووبەر و بوونەو کە من خۆم ئامادە ی ئەکەم وەعدی

سه ركه و تنه كه يشم به پيغه مبه ره كه تان داوه؛ ئيتر يه عنى
 چى: « وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ؟! » « كَارِهُونَ »
 يه عنى چه زيان نه ته كرد.

« يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ
 وَهُمْ يَنْظُرُونَ » [الأنفال: ٦]. « يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا
 تَبَيَّنَ »: سبحان الله! دواى ئه وهى كه حهق روون بوه ته وه
 موناقه شهت له گه ل ئه كه ن!! چؤنكه ئه م پياوه به پر يزانه
 نه يانه ويست بچنه مه يدانه كه وه. « كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ إِلَى
 الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ »: خواى په روه ردگار لي ره يا ئاوا
 ته سوبرى ئه كات: ئه مانه هه ر ئه ليى سه وق ئه كر ين يه عنى
 پيش خو دراون و به ره و مردن ئه بر ين و ئاوا ئه روا ن له
 مردنه كه! كَأَنَّمَا رِيْزَه مه ريك وه ستاوه و يه ك يه ك
 رفيقه كانيان سه ر ئه بر يين ئه مانيش ئه بى هه ر پرؤن
 و چانيكى تريان نيه به م شيوه يه بو مان ته سو بر ئه كات!

« وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشُّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ » [الأنفال: ٧]. « وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ »: خوای پهروهردگار وهعدی یه کییک له دوو تائیغه کهی پیداون که ههر ئه بئی بو ئیوه بیټ و به نسیبتان ئه بیټ؛ یان سه رکه وتن به سه ر له شکره که یا یا کاروانه که. « وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشُّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ »: به لّام ئیوه ئه تانه ویټ ئه وهی که درک و دالی پیوه نیه، ئه وهی نووکه شه مشیری پیوه نیه، ئه وهی بیئ ئه زیه ته دهستان که ویټ! ئیوه ئه تانه ویټ کاروانه که تان دهس که ویټ! جا سهیری ئیرادهی ئینسان بکه و سهیری ئیرادهی خوای پهروهردگاریش بکه؛ توی موسولمان شتیکت ئه ویټ به لّام خوای پهروهردگار قه دهری خوئی غالبه، قه دهری خوئی زاله به سه رتا، ئیمه وه کوو موسولمانان ئه مانه ویټ ئه م بار و دوّخه به ره و چاکتر پروات و موسولمانان ئه وهنده زه لیل نه بن به لّام خوای پهروهردگار ئیرادهی کی تری ئه ویټ له

ئېمە، ئەيەوئەت خەلکەیک لە موعاناتا گەورە بېن،
 خەلکەیک ئەم عەقیدەیان لە لا بچەسپیت، ئایا ئېمە وا
 رەفتار لە گەل ئەو قورئانەیا ئەکەین کە وەحیی خوای
 گەورەیه، کە گەورەترە لە حەقیقەتەکانی گەردوون وەکوو
 تۆ چۆن سەیری ئەو شاخە ئەکەی ئایا ئەم وەحیەیش
 وەکوو ئەو ئەببینی؟! خۆ ئەگەر وەکوو ئەویشی ببینی هەر
 نابیت! چۆنکە ئەو شاخە فەوتاو، ئەو شاخە ئەزەلی نیە
 ئەبەدی نیە بەلام ئەمە کەلامی خوای پەرورەدگار وەهیچ
 شتیک لە گەردوونا وەکوو ئەم نیە! ئایا تۆ ئەم
 حەقیقەتەت ئاوا لە لا چەسپاوە کە خوای پەرورەدگار ئاوا
 ئەفەرموئەت؟ ئەبئ لە لامان ئاوا بچەسپیت، ئاوا ئەتوانین
 ببینە ئیرادەیی گۆرانکاری واتە ئەداتی قەدەری خوای
 پەرورەدگار.

« وَیْرِیدُ اللّٰهُ اَنْ یُّحِقَّ الْحَقَّ بِکَلِمَاتِهِ: » بەلام خوای
 پەرورەدگار ئەيەوئەت حەق بەسەلمینئە و بچەسپینئە. »

وَيَقْطَعُ دَابِرَ الْكَافِرِينَ»: کافرانیش ریشه کیش بکات. دهی چۆن ریشه کیشیان ئە کات ئە گەر ئیوه ئیراده تان وا شل بیت؟ چۆن کافران ریشه کیش ئە کرین ئە گەر ئیوه وا بی هیژ و لاواز و پهرته وازه و ترسه نوک و وره پروخواو بن؟ دهی خو خوی پهروهردگار ههر به موسولمانان ئە پرووخیئیت: « إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ » [محمد: ۷]؛ « ئە گەر ئیوه خوی گهوره سهربخه ن خوی گهوره یش ئیوه سه ر ئە خات» ئیوه خوی گهوره سه ر نه خن چۆن ئە تانه ویت کوفر و ئیلحاد و بی دینی له ولاتی خوتانا وه دهر نین و پاشان ئیوه بین به خاوه ن ئیمکانات و دهسه لات؟ چۆن ئە توانن؟ چۆن ئە بن به وه؟ ئە مه شتیکی ئە سته مه!

« لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ » [الأنفال: ۸]: خوی پهروهردگار دیسان تیکراری ئە کاته وه که ئە م وه زعه که به ئیراده ی خوی ئە یسووپییئیت ، ئە م رووداوه

که سازی ئە کات ئەم زەمینه و ئەو بار و دۆخ و کێشه که دروستی ئە کات بۆ ئەوهیه که ئیحقاقی حەق بکات، که حەق بسەلمینی و بچەسپینی ئە گەرچی کافرەکان پێیان ناخۆشه، موجریم و تاوان باران و تاوان کاران پێیان ناخۆشه بەلام خوای پەرورەدگار ئەیهوئیت و ئیرادهی وایه که ئەمه بەم شیوهیه بپنیتە پیشهوه. جا سهیری بکهن برایان و خوشکانی بهریزم خوای پەرورەدگار چون ئەم وهزعهی دروست کرد بۆ ئەو سهحابیه بهریزانه و چه نهی دهرس تێدایه بۆ ئیمه! هه ندی له و دهرسانه ئەمانه:

یه کهم ئەوهیه که شوینه کهی هه لبراردوه: «إِذْ أَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوَى وَالرَّكْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ» [الأنفال: ۴۲]؛ سه ره تا شوینه که و ئینجا زه مه نه که یش هه ر خوای پەرورەدگار بۆی ئیختیار کردوون به و شیوهیه که موسولمانان دین و ئەوانیش له وئوه دین و ئەگه نه ئەو شوینه پاشان حاله ته نه فسیه کانیشی وا دروست کردوه

که ئیوه سهیری ئەوان ئەکەن بە کەم ئەیانینن، ئەوان
سهیری ئیوه ئەکەن بە زۆر ئەتانینن و هەردووکی له
قازانجی ئیوهیه، هەردووکی مایه ی سهرکهوتنه! تۆ
وهختیک وا ئەزانی خۆتان زۆرن و به قووەتن و
دوژمنه کەتان کەمه ئازاتر ئەبی بۆ ئەوهی که به سهریانان
سهر بکهوی، وهختیک ئەوان تۆ ئەبینن زۆرتی ورهیان
ئەرووخیت که وابوو ئەوان ناتوانن ئەو شەره بکهن که
یه کەم جار وا پلانیان بۆ دانابوو. ئیستا قووەته کان
به رانبهری یهک وهستاون؛ ۳۱۴ کەس بۆ ۱۰۱۳ کەس تا
۱۰۱۵ یا ۱۰۲۰! هەریهک نه فەر موسولمان لانی کەم سی
کەسی بهر ئەکهویت له هیزی به رانبهر؛ ئەم بی تفاقه ئەو
تفاقی شەری به کاملی پێیه، ئەم بۆ کاروان هاتوو ئەو بۆ
شەر هاتوه، ئەم زادی کەمه خواردنی کەم پێیه ئەو
خواردنی چه ندين رۆژی هیناوه! چونکه ئەبوو سوفیان
جوابی بۆ ناردن که بگه رینهوه کاروانه که به سهلامەت
دەرچوو، به لام ئەبووجهل که سهرکردایه تی جهنگه کهی

ئەکرد وتى نابى بگەرپىنەوۋە ئەبى بىشرۆينە ئەوى لە
كانياوۋەكانى بەدر سى رۆژ ئەمىنىۋ لەوى شەراب
ئەخۆين، گۆرانى ئەلپىن، ئافرەتان رەقسەن بۆ ئەكەن ھەتا
ھەموو ەدەب ئەزانىت و ئەبىستىت كە ئىمە بە جوامىرى
و ئازايەتى رۆيشتووین بۆ ئەوى بەلام خاى پەرودەرگار
ئاوا فەوتاندنى و ئەبوو جەھلىش يە كىكە لە فەوتاوۋەكان.

جگە لە ئايەتەكانى قورئان بە تايبەت سوورەتى ئەنفال
رىوايەتەكانىش لە سەر باسى بەدر زۆرن؛ ئەگەر بمانەوى
ھەمووى باس بگەين بە تەئكىد پىويستى بە كاتىكى
ئىجگار زۆرە! ياد و باسى بەدرىش ئەو نىە كە سالىك
ئىنتىزار بگەين تا ھەقدەى رەمەزان دىتەوۋە و يادى ئەو
رۆژە بگەينەوۋە بەلكو ئەمە پىويستى بە زنجىرە دەرسىك
ھەيە كە زەرورى بوو ئامادەمان بگردايى بەلام
نەمانتوانى لە بەر مەشغەلەتى تر؛ بۆيە پىويستە
ئىھىتىامى زۆرتى پى بەدەين چۆنكە ئەبىت بەدر لە

بهرچاوی هه موو موسولمانیک بیت بو ئه وهی بزائیت چ
 گۆرانکارییکی ریشهیی و گه وره ی هینایه مهیدان؛ نه ک
 ته نیا به سهر قوره یشا، نه ک به سهر وه زعی یا وه ره کانا
 به لکوو به سهر جزیره ی عه ره با به رانه به به رۆم و فارس
 چونکه یه که مین مواجه هه ی گه وره بوو که موسولمانان به
 شیوه ییک به رانه به ئه م ئه هلی کوفره ئه یکه ن؛ بو ئه وه ی
 ته به را بن له هیز و قووه تی خو یان، دلنیا بن له وه ی که به
 هیزی خو یان به سهر ئه وانا سهر ناکه ون! قووه ته کان
 روو به پرووی یه ک وه ستاون و شه ره که ههر به شمشیره تو
 شمشیری ک ئه وه شینی ئه و سی شمشیر ئه وه شینی یان
 تیره بو ت دیت یان رمه بو ت فری ئه دریت به لام تو ههر
 شمشیری کت پییه، رمیکت پییه به لام ئه وان به سی ئامیری
 ترۆ بو ت هاتوون، سی که سیشن له سی لاوه دین له بهر
 ئه وه مواجه هه ی چه که کان به رابه ر نه بوو، که سه کان
 روو به پرووی یه کتری به رابه ر نه بوون! ئه مان یه که م

شهرپایانه و برسین به لّام ئەوانه هەر له شهرا گه وره بوون؛
له گه لّ ئەمهیشا دیسان به رانبه ر به یه کتر بوونه ته وه.

چونکه ئیستا مه جالی ئەوه نیه هه موو ئایه ته کان ته فسیر
بکهین

پیوسته چهن خالیکی گرنگ بخهینه روو، چهن شتیکی
سهیر ئە کهین:

خوای گه وره ئەفه رمویت: « وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ
تَكُونُ لَكُمْ »؛ ئیوه ئەتانه ویت ئەوه یان که موسالیمانه تره بهر
دهستان که ویت به لّام خوای پهروه ردگار ئەیه ویت ئیحقاقی
حهق بکات؛ سهماندن و چه سپاندنی حهق عیلاقه ی به
ئیراده ی خوای پهروه ردگارۆ ههیه نهک به ئیوه وه به لّی
ئیوهیش ههر لای خوای پهروه ردگار عه زیزن به لّام ئەوه ی
ئهو ئەیزانیت ئیوه نازانن: « وَاللّٰهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ »،
بۆیه ئەو برپاری خوای دا ههر وه ها ئەفه رمویت: « وَإِنَّ فَرِيقًا
مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَا رِهُونَ »! دهی مه فپرووز نه بو «کاره» بن،

مه‌فرووز نه‌بوو که پیمان ناخوش بیت چونکه وه‌عده‌که‌ی
 خوای په‌روه‌ردگار دیته‌دی، موژده‌که‌یش پیغه‌مبه‌ری خوا
 - علیه الصلاة والسلام- پی‌ی داو‌ن یه‌عنی مه‌عنا‌ی وایه
 نه‌گر برۆن به‌ره‌و جه‌نگه‌که‌ داریشیان به‌ ده‌سته‌وه‌ بیت
 هه‌ر سه‌رکه‌وته‌که‌ به‌ ده‌ست دینن چونکه ئیراده‌ی شه‌ره‌که‌
 خوای په‌روه‌ردگار کردوویه‌تی و ئیداره‌که‌یشی خوای
 گه‌وره‌ خو‌ی نه‌بیات به‌ ری‌وه ئینجا سه‌یره‌که‌یش له‌مه‌یه‌ که
 خوای په‌روه‌ردگار به‌ ته‌عه‌ج‌ج‌وبۆ ئاوا نه‌فه‌رمو‌یت: «
 يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ»! یه‌عنی دو‌ای نه‌وه‌ی نه‌م
 حه‌قه‌یش روون بووه‌وه‌ که خوای په‌روه‌ردگار ئیوه‌ی
 هیناوه‌ به‌ حه‌ق، بۆ سه‌لماندن و چه‌سپاندنی حه‌ق، ئیوه‌یش
 بوون به‌ نه‌داتی قه‌ده‌ری حه‌ق که خوای گه‌وره
 نه‌سه‌لمینیت پیتان ئیتر ئیوه‌ بۆچی دوودل بوون؟ به‌لام
 سروشتی ئینسان خو‌ی وایه‌ نه‌مه‌یش نه‌بیت ده‌رسیک بیت
 له‌وانه‌ی که وه‌ری نه‌گرین یه‌عنی به‌وه‌ نیه‌ که کابرا
 په‌روه‌رده‌ کراو هاتووه‌ته‌ جه‌هاده‌که‌وه‌ ئیتر وا بزانی نابیت

شل و شیواو بیټ یا نابیت را بکات، نابیت بترسیت نا
 عیلاقه‌ی به ئینفیعالی ئینسانه‌وه هه‌یه. خوای گه‌وره له
 باسی ئو خودیشا ئه‌فه‌رمویت: «مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ
 مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ» [آل عمران: ۱۵۲]: تیاتانایه دونیای ئه‌ویت
 و تیاتانایه ئاخیره‌تی ئه‌ویت! که‌وابوو له سه‌رده‌می ئیستای
 ئیمه‌یشا خه‌لکیک که‌دونیا‌ی بویت و خه‌لکیکی تر
 قیامه‌تی بویت شتیکی سروشتیه که‌ئه‌یبینین به‌لام ئه‌وه‌ی
 که‌عه‌یبه‌یه و نه‌قسه‌ بو ئیمه‌ی کوردی موسولمان ئه‌وه‌یه
 که‌ئه‌وانه‌ی دونیا‌یان ئه‌ویت له سه‌د نه‌وه‌د و هه‌شتن!
 ئه‌وانه‌ی قیامه‌تیان ئه‌ویت له سه‌د دوون، ئه‌وانه‌ی
 ئه‌یانه‌ویت ئیحقاقی حه‌قه‌که‌ بکه‌ن و حه‌ق به‌سه‌لمینن و
 بیچه‌سپینن له سه‌د دوون!! پاشان خوای گه‌وره له
 به‌رانبه‌ری ئه‌وه‌ی که‌هه‌ندی له موسولمانان ئه‌یانویست
 تووشی کیشه‌نه‌بن و به‌ئاسانی نه‌جاتیان بیټ یان پیمان
 ناخۆش بوو شه‌ر بکه‌ن له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی که‌راسته‌یه‌کانیان بو
 روون ببوویه‌وه باسی ئیحقاقی حه‌ق ئه‌کات و ئه‌فه‌رموی

که ئەمە مه تلووبه: «وَإِذْ يَعِدُّكُمْ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتَيْنِ»؛ ليرەيا
خوای گەوره وه عەدی پێ داوون. ئینجا ئەفه رموویت:

«إِذْ يَغْشِيكُمْ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِنْهُ»؛ سەیری ئەم چەن کە لیمە و
ئوسلووب و بە لاغە ی قورئان و حالە تە کە بکەن: « إِذْ
يَغْشِيكُمْ» یە عنی داتان ئە پۆشیت، « النُّعَاسَ» یە عنی وە نەوز
دان، لەو کاتە ی دوژمن بەرانبەرتانە و ئەو دوژمنە یشە کە
بۆ شەر هاتوو و ساحتە ییکی مە کشفی شە و حە تە مە ن
شەرە کە روو ئە دات و هاتوون بۆتان و بەرانبەر یە کیش
و هە ستا و نە تە و ه؛ ئا لەو کاتە یە: « إِذْ يَغْشِيكُمْ النُّعَاسَ»! ئیستا
لەم سە ر دە مە ی ا تۆ پ هە یە ئە ی تە قینن بۆ ئە وە ی بەرانبەرە کە
خە و ی لێ نە کە و ی ت، چۆن کە خە و لێ نە کە و تە ن جۆز ئی کە لە
بە شە ی شەرە کە! لیرە خوای گەوره ئەفه رموویت وە نە و زی ک
دای پۆشین: «أَمَنَةً مِنْهُ»؛ «أَمَنَةً» و «أَمِنَ» دوو و شە ن و
جیا وازیان هە یە؛ «أَمِنَ» واتە ئە وە ی هۆ کاری مە ترسی بوو
نە ماوە بە لام «أَمَنَةً» هۆ کاری مە ترسیە کە ماوە بە لام

تووشی هیمنی و ئاسوودهیی و دلنیایی بوون؛ به چی؟! بهم
 داپۆشینه که به فهزلی خوای گهوره بووه، بزانه چۆن
 ئیرادهی خوای پهروهردگار ئیدارهی جهنگه که ئەبات به
 ریوه! له کاتییدا ئیوه پیتان ناخۆش بوو، ریگا ئاسان و بی
 دهردی سه ره که تان ئەویست به لام له بهرانبهرا خوای
 گهوره ئیحقاقی حهقی ئەویت و بو ئەم مه بهسته ئەمانه تان
 پی ئە به خشیت! («وَيَنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءً»؛ بارانیشتان
 به سهرا ئەبارینیت! ئەو بهر ئاوی نیه ئیوه ئاوی بیریشان
 ههیه و بارانیشی به سهرا باراندوون، له سهحرایشن!
 نهمانی ئاویه عینی مردن له هه موو دونیا یا له هه موو
 شوینیکا؛ بۆیه مه تاره و زه مزه میان هه لگرتوو له گه ل
 پیشمه رگه و عه سکه ر و ئینجا دايمه تانکه ری ئاوی (که
 میره ی پی ئەوتریت) به شیکی ئەسلیه له خواردن و
 خواردنه وهی جوندیه کان، که ئاوی نه ما جۆندیه که خۆی
 وره ی ئەرووخیت. بۆیه خوای گهوره فهرمووی: ئاویشتان
 به سهرا ئەبارینیته خوارۆ. ئینجا ئەم ئاوه بۆچییه؟ شوینه که

ئەرزیكى فشه له، خوی گه وره ئه یه ویّت له م ئاسته ی
 ئەمان ئەرزه که ره ق بکات چۆنکه ئە گەر ئیوه مولا حه زه تان
 کردبیت کاتیک له ئەرزیکی لما ئه رۆی، له که ناری
 ده ریاییکا ئه رۆی قاچت لم هه ل ئەدات و شوینه که ی چۆل
 ئەبیت له بهر ئه وه کار و کاردانه وه له سه ر ئەرزیکی ره ق
 ئەبیت، که تو ئه رۆی قاچت ناچی به چالا. «لَيُطَهِّرَكُم بِهِ»:
 ئە وه بۆ ئه وه یه پالفته تان بکات. هه ندیک له و سه حابه
 به ریزانه تووشی ئیحتیلام ببوون، ئینجا به یانی ئەیانوت:
 ئە ی باشه ئیمه ئا و نیه غوسل دهر بکه ین ئە ی چۆن به
 له شی پیسه وه خوی گه وره سه رکه وتنه ان پی ئە به خشیت؟
 ئیمه به رانه ر کافره کان وه ستا وینه تو ئە وان پیسن، ئە ی
 ئیمه که پاکین چۆن خۆمان له م شته پاک که ینه وه؟ ئە و
 کاته ئە حکامی ته یه ممو میس نه هاتبو وه خوارۆ؛ بۆ یه خوی
 گه وره بارانی بۆ ناردن: « وَيَنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَاءٌ
 لِّيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُم رَجَزَ الشَّيْطَانِ » بۆ ئه وه ی ئە و
 وه سه وه سه ی شه ی تانه تان له دل دهرکات که ئە لین ئە ی ئیمه

چۆن سەر ئەكەوین ئەگەر لە حالەتی جەنابە تا بین؟ بەلێ
سەر ئەكەون، وەعدی خوای پەروردگارە داویەتی.
«وَلِيَرِبَطَ عَلَىٰ قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ»؛ دلیشتان بە
قووەت راگری و ورەتان بەرز کاتەووە قاچیشتان لە سەر
ئەرزیکێ بە قووەتە کە ئیتر خەمی ئەوەتان نیە هیزە کەتان
بە فیرو پروات؛ ئاخر تۆ کە شمشیر بە دەست ئەوەشینی
قووەتی جەستەت ئەو هیزە ی بە کارت هیناوە بە جەستەتا
ئەرواتە خوارەووە بو ژیر لمە کە بەلام کە ئەرزە کە رەق بوو
قووەتە کەت باشتەرەو چاکتر ئەتوانی، وەکوو تۆ چۆن قاچ
لە داریک گیر ئە کەیت لە بەردیک گیر ئە کەیت و پال لە
شتیکۆ ئە نییت بو ئەوەی فیعل و رەددولفیعلە کە لیرە
دروس بییت لە سەر زەویە کە یا لە بەردە کە یا لە دارە کە
قووەتە کەت بگەریتەووەو پال بنیی بە ئەو شتە ی کە پالی
پیو ئە نییتۆ ئیزافە بییتۆ بو سەر ئەو. ئەمەیش هەر وەها یە
تۆ لەو کاتە یا کاتیک کە شمشیرە کە ئەوەشینیت قاچت
قایمە بە ئەرزە کەووە، بە رەددولفیعلە کەیش دیسان دیتۆ بو

قووه تی دهستت و بههیزتر ئه بی و بهرانبه ره کت ناتوانی وا
بکات.

نیعمه تیکی تر که خوی گه وره باسی ئه کات: « سَأَلْتَنِي
فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرَّعْبَ »؛ من ترس ئه خه مه دلی
دوژمنه کانۆ! ئیوه ئاوتان لی گرتوون، باران بو ئیوه یه و بو
ئه وان نیه ئه وان له حاله تیکی تران ورده ورده خه ریکی
وره روخان، به نی زوهره یش گه رایه وه لیان که سیسه د
که سی له گه لا بوو، به نی زوهره وتیان: ئیمه بو کاروان
هاتووین، که کاروان نه جاتی بووه به سه لامه تی ئیتر
ئه بووجه هل بو ئه م شه ره دائه مه زرینی؟! به لام به قسه ی
به نی زوهره یان نه کرد و ئه وان گه رانه وه دواییش قوره یش
هر ئه یانوت: خوژگه به قسه ی به نی زوهره مان بکردای
چونکه حه فتا له گه وره پیاوه کانیاان هه مووی کوژران له
زیمیشیاانا سه روکی ئه رکانی جه یشیاان که ئه بووجه هل بوو!
ئینجا خوی گه وره هه ندیک شتی ترتان بو ئه سه لمیییت؛

لهوانه « إِذِ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ »؛ ئيويه هاناتان بۆ خوای
 پهروهردگار هینا، « فَاسْتَجَابَ لَكُمْ » ههر که ئيويه هاوارتان
 بۆ خوای گهوره برد یه کسهر ئیستیجابهی کرد. ئه بوو
 جههل لهو بهرؤ وتی: خوايه ئیمه کامان له سهر حهقین
 ئه وه مان سهر بخه! دهی خو ئه و سهر ناکه ویت که له سهر
 باتله، به ئه قلی خوئی وا ئه زانیت له سهر حهقه! بۆیه خوای
 پهروهردگار ئیماندارانی سهر خست. ئه مه یش نیعمه تیکی
 تره که به و خیراییه یه کسهر ئیستیجابهی بۆتان بوو
 دوعاکهی لی قبول کردن.

ئینجا دیسان مه ده دی ترتان بۆ ئه نیریت؛ ئه فه رموی: « أَنِي
 مُدِّكُمْ بِالْفِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ »؛ هه زار مه لائیکه تیشتان
 بۆ ئه نیرم یه ک به دوا ی یه کا، به ریز دینه پیشه وه؛ «
 مُرْدِفِينَ»: کومه ل به کومه ل به دوا ی یه کا دین! ئه وانه
 مه لائیکه تیشن به ته ئکید وه ختیک شمشیر ئه وه شینن یا
 تیر ئه هاون هه ده ف ئه پیکن جا ئه وانه مه عسیه تی خوای

گه وره یان نه کردوو، بهرانبه ره که نایشزانیټ تیره که ی له
 کوپوه بو دیت و له ئایهت و هه دیسیشا سه لئینراوه که
 مه لائیکه ته کان هاتبوونه خواره وه به شداری شه ره که یان
 کردوو! ئا ئه م حه قیقه ته گه ردوونیا نه، ئه م راستیا نه یه که
 پیوسته به بنه مای عه قیده وه ری بگرین و یه قینمان بی
 پیان. من پیم سهیره ئه و که سانه ی که قورئان ئه خوینن
 ئه مانه یان لا نابیتته حه قائیق! تو قورئان ئه خوینی بو ئه وه
 نایخوینی که ئه مه که لامی خوی پهره ردگار؟ بو ئه وه
 نایخوینی که تو پهره رده بکات؟ یان هر ئه ته ویت
 مه نفعی و پراگماتیزم خیره که ت دهس بکه ویت؟! ئه ی
 ناته ویت ریپه وی ژیا نیشته بگوری؟ ئه م قورئانه بو ئه وه
 نه هاتوو بهرنامه ی ژیا نی تو بیت؟ تو چون ئه یکه ی به
 بهرنامه ی ژیا نی خوت، تو چون ئه مه ئه بیت به
 ئاراسته وانی ژیا نت ئه گه ر ئاوا له گه ل ئه م حه قیقه ته
 قورئانیا نه یا وه کوو سه حابیه به ریژه کان ره فتار نه که ی؟
 ئه بی له مانه دلنیا بیت. خوی پهره ردگار ئیراده ی چون

بووه و چۆن ئەم بەدرەى هیناوه تە پیشۆ هەتا رۆژى قیامت
 هەر وایە. دەى خۆ خوای گەوره ئەیتوانى حادیسە کە
 جۆریکی تر بخولقینیت؛ بۆ نمونە ئیرادەى لە سەر ئەوه
 بووایى کە کاروانیکی کافران لیرەوه دیت و زەخیرەى پییە
 و لەم لایشۆ کۆمەلێک موسولمانى داماو و رەش و رووتن
 و هەشتا و سى کەسیان هەر لە ئەهلى مە ککەن کە هەموو
 مالیان زەوت کراوه و مافى خۆیانە بێنە سەر ئەم کاروانە
 کە چل کەسن؛ هەر موسولمانى یە کیکیان بکوژن و
 سەرودەت و سامانە کەیش ببه نەوه بۆ خۆیان کە هەر مافى
 خۆیانە، لە جیاتى ئەو ماله موسادەرە کراوه بێن ئەم مالانە
 وەر گرنەوه؛ ۱۸۳ کەسى تریش لە خەزرج بوون و ۶۱
 کەسیش لە ئەوس و ئەمانە هەموو لە خزمەتى پییغەمبەرى
 خوایا - علیه الصلاة والسلام- هاتوون بۆ یارمەتى دانى
 موسولمانان! ئەمەیش ئەشیا ببیت بە رووداویکی تاریخی
 کە کۆمەلێک کەسى چە کدارى ئیماندار رویشتنە سەر
 کۆمەلێک کافرى چە کدار کە لە گەل کاروانا بوون و

كوشتيانن يان هه نديكيان كوشتن و هه نديكيشيان بريندار
بوون يا رايان كرد و كاروانه كه به دهستيان هات و
سه لامهت ده رچوون؛ ئەمەيش ئەبوو به رووداويكي تری
تاریخی، بەلام ئەمە بەدره! ئایا ئەم رووداوه کاریگەری
نەفسی وەکوو کاریگەری بەدر ئەبوو؟! کاریگەری
نەفسی لە موسولمانەکان و سەحابیەکان ئینجا تەئسیری لە
جووله که کان و فیرهقی تر له جهماعات و ئەهلی شیرك!
ئینجا تەئسیری لە سەر قورەیش و تەعزیە باری و شیوهن
گیڕانی قورەیش! ئینجا ئەو هەببەت و سامه که بو
پیغەمبەری خوا - علیه الصلاة والسلام- دروست بووه؛
موسولمانان بوون بو ئوممەت، بوون به دەولەت، بوون به
خاوەنی هیز، بوون به خاوەنی سولتان، بوون به خاوەنی
ئیرادهی قیتال! ئیرادهی قیتال غەیری شەڕکردنە کەیه،
بریتیه له وهی تو بریار ئەدهی کهی شەڕ ئە کهی بریاریش
ئەدهی کهی ئەیوهستینی. ئینجا پیغەمبەری خوا - علیه
الصلاة والسلام- له مەدینه بوو به خاوەن قووهت و

نو فووز؛ خوئی دهسه لاتداره! لووتکه ی دهسه لات ته که یه؛ هم
 وه کوو پیغه مبه ر هم وه کوو دهسه لات داریکی سیاسی
 پاشان ئه بینین ئوممه تیکی عه قایدی په روه رده کردووه،
 دهوله تیکی بینا کردووه، ئاراسته ی کوومه لگه بییک ئه کات،
 په یمانی له گه ل هموو خاوه ن هیزه کانی ده ور و بهر
 به ستووه، ئیستا بووه به خاوه ن قووه تیکی عه سکه ری که
 هیچ که سییک ناتوانیت مونا فه سه ی بکاته وه، هیچ
 که سییک ناتوانیت مواجه هه ی بکاه وه! ئه و زه مانه که ئه م
 ۳۱۴ یان ۳۱۷ که سه چون بو غه زای به در هموو
 موسولمانانی چه کدار ۱۵۰۰ پیاو بوون، قوره یش ئه یتوانی
 له وه زیاتر کو کاتو به لام سه یری که ن چون کاریگه ری
 دیده عه قایدیه که له م سه حابیه به ریزانه یا هه یه. ئه م
 یارمه تی و مه ده د و ئیستیجا به ی دو عا هه مووی مه عیبه تی
 خوی گه وره یه بو ئه وان: « وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ».

دلتان به مه خو ش بکه ن ئه وه ریساییکه، قاعیده بییکه تا
 روژی قیامت هه ر وایه، سه رکه وتن به س له لایه ن خوی

پهروهردگار هوه يه. چاوتان وا نه ترسیت بلین نه وانه تفاقیان
 زوره سهر نه کهون، به خوا نهوان ژماره یان زورتره
 شکستان پی دینن، نهوان خواردنیان زور پییه
 سهرکه وتوون؛ نهوان سهر ناکهون، سهرکه وتن بو خوی
 پهروهردگار، سهرکه وتنیش نایته خواره وه ئیلا بو نه هلی
 ئیمان نه بیت له بهر نه وه ئیوه پیویسته ئیماندار بن خوی
 پهروهردگار ته ماشای دلتان نه کات نه ک دهستان، رمی به
 قوه تان پییه، کلاشینکو فتن پییه یان قه ناس یان مه دفع
 و ههر شتیکی تر! خوی گه وره سهیری دل و دهروونتان
 نه کات که چهن بو خوا سولحاون و راست نه کهن له گه ل
 خوی گه وره؟ خوی گه وره نه وه مه لایکه تانه ی ههر وا
 ماون! جوپره ئیل له پیغه مبهری خوی - علیه الصلاة
 والسلام- پرسى: ئیوه نه هلی به در چون نه بینن له لای
 خو تانه وه؟ فهرمووی: خه لکه باشه که ی ئیمهن!
 جوپره ئیلش فهرمووی: ده وه لاهی ئیمه یش نه وه
 مه لایکه تانه ی که به شداری غزای به دریان کردووه به

باشترین مه لائیکه تیان ئەزانین! حەدییسی سەحیحیشە کە
ئەو مه لائیکه تانە ی بەرپرسن لە سەرخستنی ئینسانی
موسولمان تا روژی قیامت ئەو وەزیفەیانە! کەوا بوو
ناشی و بزانی ئەمە بەس لە بەدرەو تەواو! لای تۆیشە، لە
کوردستانە کە ی تۆیشایە بە شەرتیک تۆ بو خوا سولحابی
و راست کەیت و بو دینە کە ی ئەو لیبیرابیت و تەو حید و
جیهادە کە ت راست و موستە قیمانە وەرگرتبیت.

پاشان سەیری کۆمە لیک خالی تر ئە کەینەو هەر لەم
بابەتە؛ سەیر ئە کەین لە سەرە تاو بەم سەحابیە بە پێزانە
ئە فەرمویت کاروانە کە لە دەستان دەرچوو؛ کە وا بوو
ئۆپشینە کان نەمان، ئیتر ئیختیاریان نەما کە بلیت: یان
کاروانە کە یان شەر لە گەل لە شکرە کە! کاروانە کە
دەرچوو، ئیتر هیچ ئیختیار یکتان نەماوە ئیلا ئەو نەبیت
و رەتان بەرز بیت و رووبەر و ببنەو، ئیو کە ئیستا
سەرکەوتن بە دەست دینن ئەبی برۆن هەنگاوە کان

هه لَبِينَه وه، هه نڱاو له دواى ئه وهى بوون به ئوممهت و
 ده ولت ئه بى ببن به خاوه نى هيز و سولتان و ئينجا
 ئيرادهى شه پر كرده كه تان تيدا دروست ببيت. ئيوه
 ئيرادهى ئيداره و قيتاله كه بهن به ريوه، ئيرادهى قيتاله كه
 بسه لينن.

بچينه وه سهر ئايه تى چه وتى سووره تى ئه نفال؛ خواى
 گه وره فه رموى: « وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ
 لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُحِقَّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ »؛
 ئه وهى ئيوه مه به ستانه و ئه تانه و يت شتيكى دونيايى
 له گه ل تي كه ل بووه، خواى په روه ردگار ئه وهى ناويت،
 ئه وه يشتان به نه سيب ئه كات و مه حرو و متان ناكات لىي
 به لام سهره تا ئه وهيه كه ئه بى ئيحقاقى حق بكرىت؛ دينه
 كه مه نه جى دانراوى خواى په روه ردگار په پيوسته ئاوا
 روشن و وازح هه موو كهس بيبينىت خوينه وار و
 نه خوينه وار، دؤست و دوژمن هه مووى ئاوا بيبينىت به

دهستانه وه. ئەمه هەر بۆ ئەو سەردهمه نیه، بۆ ئیمهیشه؛
 ئیمهیش پیویسته بلین: ئەمانه ویت ئەم کوردستانه
 بکهینه وه به دارولئیسلام، ئەو تاغوتانه لا بهین، خه لکه که
 نازاد بیت له هه لژاردنی که سیکی شیاو به موواسه فاتیک
 که وه کوو هەر سه رۆکیکی تر له عاله ما دلسوژی
 ئەنوینیت له م سەردهمه یا، پاشان ئەو جاهیلیه ته ی بلاویان
 کردوو ته وه، ئەو هه موو کوفر و فه ساده ریگه ی لی بگرین
 و بیکهینۆ به ته قوا و دینداری بۆ ئەوه ی خوی گه وره
 یارمه تیده رمان بیت، مزگه وته کانمان ئاوه دان کهینه وه له
 جیاتی ئەوه ی بین به مه قه پری حیزبی یان به شوینی
 سیخوری و کامیره یان لی دابنریت بۆ ئاسایشه کان!
 بیکهینۆ به شوینی عیبادهت و شه و نویت و خواناسی و
 خواپه رستی و مه رکه زی کومه لایه تی موسولمانان و
 کاریگه ریه تی خوی له سه ر کومه ل و له سه ر ده ولت
 دروست بکاته وه.

خوای گهوره له دواى باس کردنى سهر خستنى حه قق و
 يارمه تى دانى موئمينان به مه لائىكه ئه فه رموى: «وَمَا جَعَلَهُ
 اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى»؛ ئه وانهى كه خوای پهروهردگار بوى
 هيناونه ته وه هه ر موژدهيه و به ئيوهى ئهدات كه دلنيا بن
 له وهى خوای پهروهردگار وهرتان ئه گريت، ئيوه بو خوا
 سولحاون، ياوه رى پيغه مبه رى عه زيزن - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ - هاتوونه ته ده ره وه، به لام خوای گهوره ئه مهى
 كرده وه به نسيبتان و هه ر قه ده ر و برپارى ئه ويشه كه ئيوه
 سهر ئه خات به سه ريانا و لييشى دلنيا بن: «وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ
 قُلُوبُكُمْ»؛ بو ئه وهى وره تان به رز بيت، ئاسووده بن له
 ناختانا. جا باسى وره و ئيسراحت و خه و له كاتى شه ردا
 كه س هه ستى پي ناكات ئه گه ر عه سكه رى نه كرد بيت يان
 له جه يش و شه را نه بو بيت، له شه را خه وت لى ناكه وى،
 ئه عسابت ماندووه به لام تو كه وه نه وز ئه به يتو و خه وت
 لى ئه كه و يت ئه وه خوى ده ليلى به رزى وره ته! له زيندانا،
 له كاتى ئه شكه نجه يا، له كاتى بردنتا بو ته حقيق، له و

کاتانه یا ههست بهم شتانه ئه که ی وخهوت لی ناکه ویت؛
 جینگله ئه دهیت و بهم دیواو دیوا هه ل ئه سوورپی! به لام
 ئه وهی ئیمانی موتمه ئینه، ئه وهی خوای گه وره ئه م
 نیعمه ته ی پی ئه به خشیت سهر ئه کاته سهر سه رینه که ی و
 نه ختیکی پی ئه چیت و خهوی لی ئه که ویت ئه و وه نه وز
 دانه یش ئیسراحه تیکه به هه موو جهسته ی و به ئیراده ی.

پاشان ئه فه رمویت: « اِذْ يُوحِي رَبُّكَ اِلَى الْمَلَائِكَةِ اَنْيَّ
 مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا: خوای پهروه ردگارت وه حیی
 ناردوو ه بو مه لائیکه ته کان که من وه ل ئیوه دام ئیوه یش
 موسولمانان جی پی قایم که ن، وره یان بهرز که نو، پشتیان
 بگرن، پشتیوانییان لی بکه ن، ئینجا ئه مریشیان پی ئه کات:
 « فَاصْرَبُوْا فَوْقَ الْاَعْنَاقِ وَاصْرَبُوْا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ: له
 گه ردنی دوژمنه کانیا ن بدهن و ههروه ها په نجه یان بپه رینن،
 ئیتر شمشیریان پی ناگیریت، تیریان پی ناگیریت تو ههر
 یه ک په نجهت نه مینی بزانه چهن کاریگه ری له سهرت

ههیه؟ ئەم موژدانه خوای پهروهردگار بهردهوام دای بهم
 سهحابیه بهپرژانه واقیعه کەیشی ههنگاو به ههنگاو
 له گه‌لیانا هینایه پیشه‌وه یه‌عنی مه‌شه‌ده‌که‌ی بو‌دروست
 ئەکردن؛ ئەمه دیمه‌نه‌که‌یه: لیره‌وه پیغه‌مبه‌ری خوا - علیه
 الصلاة والسلام- دانیشتووه بهردهوام دوعا ئەکات: ئەی
 خوای پهروهردگار ئەم کۆمه‌له موسولمانه ئەگه‌ر بفه‌وتین
 ئیتر تو‌ناپه‌رسترییت، خوایه وه‌عه‌ده‌که‌ی که‌ پیت داوم
 سه‌رکه‌وته‌که‌ مسو‌گه‌ر که‌! عه‌باکه‌ی که‌وته‌ خواره‌وه
 ئەبوه‌که‌ری سد‌دیق - ره‌زای خوای لی‌ بی‌ت- عه‌باکه‌ی بو‌
 هه‌لگه‌رته‌وه و فه‌رمووی: ئەی پیغه‌مبه‌ری خوا! وه‌للا‌هی
 خوای گه‌وره‌ خوزلانت به‌ سه‌را ناهینیت، خوای گه‌وره
 وه‌لت ناکات هه‌ر ئاوا به‌ جیت بیلیت و وازت لی‌ بهینیت،
 خوای گه‌وره‌ سه‌رکه‌وته‌که‌ت پی‌ ئەبه‌خشییت، به‌سیه‌تی
 ئەوه‌نده‌ پارانه‌وه، به‌سیه‌تی ئەوه‌نده‌ زه‌خت ئەکه‌یته‌ سه‌ر
 خۆت! ئەوه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا - علیه الصلاة والسلام- له‌و
 لاوه‌ ئەپاریته‌وه، سه‌حابیه به‌پرژه‌کان هه‌موویان خۆیان

ئاماده كرده و بۆ موواجهه و رووبه روو بوونه و ئيتير
 شه پر بووه به تووشه و خواي گه و ره و عدى داوه، يه قينمان
 له سهر و عده كه ي خواي په روه رديگار هه يه، موژده كه ي
 پيغه مبهري خوا - عليه الصلاة والسلام- موژده ييكي
 راسته، حه تمهن به وه جي و هري گرتووه، ئه وان ههر چهند
 به قووهت بن ناتوانن به سهر ئيمه يا زال بن كه وا بوو
 بيسميللاي لى بكه ين و خو مان ئاماده بكه ين. له و كاته يا
 يه كيك ديت به جاسووسى له پشت گرده كه وه ته ماشاي
 سه حاييه كان ئه كات ئه لى بزائم وه زعيان چونه كه
 ئه گه رپته وه ئه لىن چون ئه يانينى؟ ئه لى: «يتلمظون تلمظ
 الأفاعى»؛ ئه لى: به خوا قه سه م وه ك مار زمانيان ئاوا دهر
 ئه كيشن و خو يان حازر كرده و بۆ په لامار دان! يه عنى
 ئه وه نده ئيستيعدادى شهريان هه يه، ئه وه نده يه قينيان هه يه،
 موسولمان ئاوا ئه چپته جهنگي كافران وه، بۆيه كافر خو ي
 به رانبهري ناگريت، ئاده ي بزائين ترامپ و ئه وروپا
 زه مهنى ئيستيعماريه كه تيك رار ئه كه نه وه دواي ئه وه كه

ئوممەتە كە گەراوہ تەوہ بو تەو حید و جیهادە كەى؟ بو
 ھەموو ئاگر و ئاسن و بارووتى دونیا ئیستا نارژیت بە
 سەر ئەھلى سووریا یا؟! ئەو جوامپەرە بە شەرەفانەى دیفاع
 لە خۆیان و ماڵ و منالیان ئەكەن، لە كەرامەتیان، لە
 وجوودیان، لە خاك و ئەرزیان. مەگە ھەموو دونیا
 دژایەتى ئیسلامەتیە كە ناكات؟ ئەى موسولمانەكان بو
 ئەو ھەندە ورەیان بەرزە؟ لە بەر ئەو ئایەتەو ئەو موژدانە
 كە باسمان كردن. ئەم دینە سىحرى نیە تاوہ كوو خواى
 گەورە بە سىحرى سەرى بخات ئەم دینە رەنجى ئیوہى
 ئەوئیت، رەنجى ئەم موسولمانانەى ئەوئیت، خواى گەورە
 ئەفەرموئیت: «هُوَ الَّذِي آيَدَكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ» [الأنفال:
 ۶۲]؛ ئەى موحمەد - عليه الصلاة والسلام - ئەوہ خواى
 پەرورەدگارە كە توى سەر خستووہ بە فەزلى خوى، بە
 دانایی خوى، بە زانایی خوى، بە ھیز و دەسەلاتى خوى
 بەلام بە موسولمانانیش، موسولمانان ئەداتى سەرخستنى
 دینەكەن لە گەل پینغەمبەرى خوايا - عليه الصلاة والسلام -.

ئەو دەرسەى كە ئىمە ئىستا لېرەو وەرى ئەگرىن ئەو ەىە
 كە «نَصْر» واتە سەر كە وتن لە قورئاندا بە شىۋازى حەسر
 ھاتوو؛ واتە تەنیا لە لایەن خوای پەرەردگار ەو ەىە؛ خوای
 گەورە ئەفەرمو یت: «وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ»؛ «مَا... إِلَّا»
 ىە عنى «إِنَّمَا»؛ واتە: «إِنَّمَا النَّصْرُ مِنَ اللَّهِ»؛ سەر كە وتن تەنھا
 لە لایەن خوای پەرەردگار ەو ئەبىت و ھیچ جۆرە
 سەر كە وتنى كىش نابىت بە بى خوای پەرەردگار؛ كە وابو
 نە بەو ەىزەى كە لە دەستماناىە، نە بەو سەر وەت و
 سامانەى كە ھەمانە، نە بەو ئەسپ و كلاشینكوڤ و نە
 بەو ئەسلەخانەى تر و بەو سەیارانەى كە ھەمان بەلكو
 ھەمووى ئەگەر یتەو ەو سەر دەرەجەى ئىمان و تەقوا
 كارى و بە خوا پەىو ەست بوونەو، ئەو دل و دەروونانە
 چەند بو خوا جۆشاون، چۆن رەفتار ئەكەنەو لە گەل خوای
 پەرەردگار پاشان دلنیا بىن لەو ەى كە ئەو رووبەر و
 بوونانەى ئەھلى ئىمان و ئەھلى كوڤر وەكوو ئەم بەدرە ئەو
 ھەمووى لە لایەن خوای پەرەردگار و ئىدارە ئەكرىت،

کارگێڕیه که ی به دەس خوای پهروهردگار و به ئەمری
 ئەو و به مەشیئەتی ئەو. ئینجا ئەبینین ھەر لە سەرەتاوە
 خوای گەورە ئەفەرمویت: « كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ »؛
 ئەو یە کەم ئیرادە ی خوای پهروهردگار چۆنکە فاعیلی
 حەقیقی فیعلی «أَخْرَجَ» خوای گەورە یە. «أَخْرَجَ» فیعلی
 مازی مەبنی لە سەر فەتحە، فاعیل زەمیر موستەتیرە کە
 تەقدیرە کە ی «هُوَ» یە و ئەگەر ئەو بۆ خوای بی ھاوتا.
 پاشان: «وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ»؛ ھەندیک لە
 ئیمانداران پێیان خۆش نیە تووشی شەر و کێشە کە بن،
 بەلام خوای پهروهردگار ئەویش رەچاو ئەکات و بی
 خەمیشان ئەکاتەو لەوێ کە ئەگەر چی «گەر» یش بن
 بەلام وەرن و خەمتان نەبیت سەرکەوتنە کەتان دەس
 ئەکەویت: « وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ » [الرّوم: ۴۷]؛
 ئاخر حەققە لە سەر ئێمە کە موسولمانان سەر بخەین! کە وا
 بوو ئە ی موسولمانینە خوای پهروهردگار کردوویەتی بە
 ماف بە سەر خۆیەو، سەرتان ئەخات بەس ئیوہ بسولحین

بۆ خوای پهروهردگار و راست بکهن له گه‌ل خوای
گه‌وره‌یا.

پاشان که باسی ئیمدادی مه‌لائیکه‌ ئه‌کات ئه‌وه‌مان بۆ ده‌ر
ئه‌که‌ویت که ئه‌مانه‌ حه‌قیقه‌تی گه‌ردوونین، حه‌قیقه‌تی
وجودن، ئه‌بێ ئینسانی موسوڵمان باش ره‌فتار بکا
له‌گه‌لیانا، به‌یه‌قینه‌وه‌ ره‌فتار کا له‌گه‌لیانا فریشته‌ی
ناردووته‌ خواره‌وه‌ که جه‌نگه‌ که بکهن و یارمه‌تی ئه‌و
موسوڵمانانه‌ بدن، عه‌ده‌ده‌ نوقسانه‌ که‌یان پر که‌نه‌وه‌، ئه‌وان
هه‌زارن، ده‌ی ئه‌وه‌ هه‌زار مه‌لائیکه‌ت له‌ به‌رانبه‌ریان
ئه‌وه‌ستیتته‌وه‌! که‌وابوو ئیوه‌ به‌س ئه‌وه‌نده‌یه‌ ئه‌داتی
قه‌ده‌ری خوای گه‌وره‌ن و دیمه‌نه‌ که‌ ئه‌هیننه‌ پێشه‌وه‌، خوای
گه‌وره‌ سه‌رکه‌وتنه‌ که‌ ئه‌هینیتته‌ خواره‌وه‌ بۆ ئیوه‌ به‌لام
فریشته‌کانیشی ناردوووه‌ بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رتان بخات.
خه‌وه‌ که‌یش نیعمه‌تیکی تره‌ که‌ خوای گه‌وره‌ به‌ موسوڵمانی
ئه‌به‌خشیت؛ تو له‌و کاتانه‌یا ئه‌ونده‌ ده‌روونت ئاسووده‌یه‌

خهوت لئی ئەکهوێت، وهنهوز دات ئەگرێت، جهستهت
 ئیسراحت ئەکات و ورهت بهرز ئەبێتهوه و بئێ خهه
 ئەبیت لهوهی که سههرکهوتنه که دێت. باران و ئاوه کهیش
 بۆ چوار مه بهست بوو که باسهان کرد. ئیمه ی موسولمان
 ئەبیت یه قینهان له سههر ئەوه هه بێت که ئەم فهرمانه ی
 خوای پهروهردگار که ئەچیت بۆ فریشته کان دائیمیه،
 هه موو وهختیک خوای گهوره ئەینیریت بۆ سههرخستنی
 موسولمانان وه کوو له دهقی ترا هاتوو. پاشان ئەفهرموی: «
 سَأَلِّي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرَّعْبَ»؛ سینی «سَأَلِّي» بۆ
 موسته قبله و فیعله کهیش فیعلی موزاریعه؛ واته بهردهوام
 خوای گهوره ئەم ترسه ئەخاته دل و دهروونی دوژمنانه وه.
 موقابه له ی یه کیکیان کرد له فهرمانده سهربازیه کانی
 ئەمریکا له دیاله کاتیک که هوجوومیان هینابوو، ئەو کاته
 ئەبوو موسعه بی زهرقاوی مابوو - رهحمه تی خوای لئی
 بێت-؛ پێیان وتن: ئیوه که هوجووم ئەکه نه سههر جه بهه کان
 پێشتر خه بهرتان پئی ئەگات که ئەمانه کین؟ وتی: نا!

خەبەرمان پىي نەگات بەس ئىمە ئەزانىن ئەو قاعىدە و ھاو
 شىۋە كانى قاعىدەن چونكە ئەو جەبھانە قورسترن، ئەو
 كەسانە را ناكەن، شەر ئەكەن بەردەوامن ھەتا ئەو كاتەي
 ئەكوژرپىن لە بەر ئەو قاعىدەتەن ئەوان ئىنسىحاب ناكەن،
 ئىمەيش ئەزانىن ئەوانە شەرى عەقایدی خۇيان ئەكەن!
 بۇيە ئەو كەسانەي لە جەنگا بەرانبەر بە موسولمانان
 ۋەستاۋنەتەو ئەزانن ئەوانە شەرى عەقایدی ئەكەن،
 تالىبانىكى نەخوينەوار بوو بەرانبەر رووس
 ۋەستاۋىيەو، رووس جەيشى سوورەكەي لە زەمانى
 ترۆتسكىيەو دروست ببوو، لە سالى ۱۹۱۷ ھەتە درىيات
 ئەكات! ھەر يەككە لە كۆماندۆسە كانى ترۆتسكى دوو
 مەتر درىژ بوو، بە قەدەر دوكتۆرىك ئىسعافات ئەوۋەلى
 ئەزانى، كاراتى ئەكرد ھەموو سىلاحە كانى بە كار ئەھىنا!
 ئى پىاۋىكى موسولمان كە ناۋى مۆختار بوو خەلكى
 سعودىيە بوو شەش لەوانەي كوشت بە سىلاحى بى كەي
 سى! ناگايان لە خۇيان نەبوو لە شۋىنىكا مۆختار شەشى

لى كوشتن! موختار خۆى له وانه يه ئىحتىماله ن ۶۰ كىلو تا
 ۶۵ كىلو بوويىت، كابرايىكى ئاوا بچووك! ئەمە له بهر
 ئەوه يه خواى پهروه دگار ئەفه رمويىت: « وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ
 وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى! » تۆ جارى وا هه يه خۆ جاسووسىشت لى
 كردوو به لآم بهرى ناكه ويىت! ههر وه كوو چۆن پاره يىكت
 ته رخان كردوو به بۆ فلان شت ئەرۆيت و به نه سىبى كابرا
 نايىت، ته كسىيىك چاوت لىيه راي ئەگرىت و سه يريشت
 ئەكات و راناوه ستىت، چۆنكه پاره كهت رزقى ئەو نيه!
 هه موو شتىك له گهردوونا به قهدهرى خواى پهروه دگار
 ئەروا، به تايبه تى ئەم وجودانه مان؛ وجودى خۆمان،
 وجودى حه ره كىيان، وجودى موواجه هه و رووبه پروو
 بوونه وه مان. ئىنجا پرسىار ئەوه يه كه بۆچى خواى
 پهروه دگار ئەو زه لىليه به سه ر كافره كاندا دىيىت؟ « ذَلِكَ
 بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ
 شَدِيدُ الْعِقَابِ »؛ چۆنكه به رانبه رى خواى پهروه دگار
 وه ستاونه ته وه، به رانبه ر به پىنغه مبه ره كهى وه ستاونه ته وه،

به رانبهر به بانگهواز و وه حیه که و موسولمانان
 وه ستاونه ته وه، بویه حه تمهن خوی گه وره تیکیان
 نه شکینیت. بویه ئیوه یش ئیستا چاوتان له وه نه بیت پارتی
 و یه کیه تی زور به قووه تن و جه بهه ییکه و پشتیان به
 نه مریکاوه به ستووه، ئیمه پشتمان به خوی واحد و
 نه حه ده وه به ستووه؛ پشتی ئیمه به قووه تر و به هیتره؛
 نه وانه یش روژیک ههر عوقوبه که نه چیژن، نه وانه
 که وتوونه ته به ره ییکی دژ به به ره ی دینی خوی
 په روه ردگار که هه موو روژیک مزگه وتیک دا نه خریت،
 نه و هه موو بی دینیه بلاو نه کریتته وه، هه موو روژیک
 کوفریکی به واحه نه یکه ن به قانون و نه یدهن به
 مه حکه مه کان به سهر خه لکا ته تبیقی بکه ن. بویه
 ئاموژگاری من نه وه یه وره تان به رز بیت و پرواتان به خوی
 په روه ردگار بیت.

ئیمه پشتمان به خوی واحد و ئهحهدهوه به
ستووه؛ پشتی ئیمه به قووهتتر و بههیزتره؛
ئهوانهیش روژیک هر عوقوبهکه ئهچیژن،
ئهوانه کهوتوونهته بهرهییکی دژ به بهرهی
دینی خوی پهروهردگار که ههموو روژیک
مزگهوتیک دا ئهخریت، ئه وههموو بییدینی
بلاو ئهکریتهوه، ههموو روژیک کوفریکی به
واحه ئهیکهن به قانون و ئهیدهن به مه
حکهمهکان به سهر خهلکا تهتبیقی بکهن.

مامۆستا کریکار